

Жовтень 2021

СВІТЛО МАРІЇ

Приносити Ісуса – світло Марії

*"Небо буде
вашою ціллю,
і радість
запанує
у вашому
серці..."*

(більше на стор. 3)

*Kraljica
Mira,
za mir*

04.07.
1982

Читайте у цьому номері:

Послання Богородиці, Цариці миру	3
Роздуми для молитовних груп	4 - 7
Послання на тему: "Розарій"	8
Перша субота в місяці	9
Славко Барбарич "Пристаюючи до сповіді"	10 - 11
Свідчення "Як Бог зцілив наш шлюб"	12 - 14
Оголошення	15

**СВІТЛО
МАРІЇ**

ІНТЕРНЕТ-ГАЗЕТА

*Щомісячний духовний імпульс для
молитовних груп і людей, пов'язаних зі
спільнотою «Світло Марії». Виходить
напередодні першої суботи місяця.*

Запрошуємо підписатися на газету: www.svitlomariji.com.ua
Зв'яжіться з нами за адресою: gospa3@gmail.com

ПЕРША СУБОТА МІСЯЦЯ - день, коли ми духовно єднаємося: молимося Розарій, роздумуємо над Словом Божим, беремо участь у Святій Месі, поклоняємося Пресвятим Дарам, роздумуємо над темами, порушеними в газеті «Світло Марії».

Поширення цього видання без змін (цілком) дозволяється і вітається. При копіюванні окремих частин та їх використанні в іншому контексті редакція газети залишає за собою право узгодження.

*“Дорогі діти! Моліться,
свідчіть і радійте зі Мною,
бо Всевишній Мене й надалі
посилає вести вас дорогою
святості. Дітоньки, будьте
свідомі того, що життя
коротке й на вас чекає
вічність, щоб зі всіма
святими прославляли Бога
своїм єством. Не турбуйтеся,
дітоньки, про земні речі, але
прагніть Неба. Небо буде
вашою ціллю, і радість
запанує у вашому серці. Я з
вами й усіх вас благословляю
Своїм Материнським
благословенням. Дякую вам,
що відповіли на Мій заклик”.*

*Послання Богородиці,
Цариці миру,
25 вересня 2021 року*

Прагніть неба

У серпневому посланні Богородиця закликає нас до того, щоб своїм життям ми приносили людям радість і мир, закликає нас свідчити про свою віру. Але оточенню можемо дати тільки те, що маємо самі. Ми можемо дати їм мир, радість і Небо, тільки якщо вони є в нас. Можемо бути світлом, якщо самі освітлені, можемо свідчити, якщо самі засвідчені.

о. Любо Куртович, OFM

У цьому посланні Богородиця також закликає нас до молитви, свідчення й радості. Усе починається з молитви. З неї народжується потреба свідчити й віддавати. Дарування, віддання іншому обов'язково приносить радість. Об'явлення Богородиці почалися з волі Всевишнього, що посилає нам Матір Свого Сина Ісуса протягом ось уже сорока років. Тривалість об'явлень Богородиці говорить про Божу любов і терпеливість щодо нас, людей.

Діва Марія звертає нашу увагу на те, що життя коротке, і закликає нас прагнути до повноти життя у вічності. Щовечора ми прощаємося з днем, що минає. Жодного моменту часу неможливо повернути, він іде безповоротно. Потрібно навчитися залишати минуле й приймати майбутнє, яке призначив нам Бог.

Життя не обмежується своєю

земною формою. Про неї ми дізналися тільки коли народилися на цей світ. А до народження ми жили в утробі матері й не підозрювали про те, що є інше життя. Мати нас носила в животі, ми ні про що не хвилювалися, бо все що нам було потрібно, ми отримували з організму матері. Вихід з утроби, вхід в цей світ – одночасно й смерть, і народження. Ми назавжди померли для світу материнського лона й народилися в цьому світі. Обмежувати життя тільки земним планом – немислимо. За аналогією з тим, як ми народилися з утроби матері в цей світ, також нам потрібно народитися з земної утроби в Божий світ.

І це народження в новий Божий світ і вмирання для цього світу відбувається тут і зараз. Тому Богородиця закликає нас прагнути Неба. Також звертає нашу увагу на це і св. ап. Павло: "А коли ви з Христом воскресли, то шукайте того

горішнього, де Христос перебуває, сівши по правиці Бога. Думайте про горішнє, а не про земне" (Кол.3: 1-2).

Мова йде не про презирство до тіла й усього земного, створеного Богом, а про прагнення до вічного. А це все, що стосується чесності, справедливості, блага й Бога. Тільки добрі справи, прощення, жертву з любові та чесність ми візьмемо з собою, коли станемо перед Богом.

Тому нам потрібно вже зараз почати вмирати для цього світу, а значить, умирати для того, про що св. Павло говорить у Посланні до колосян: "Тепер же відкиньте й ви все те геть від себе: гнів, лютість, злобу, наклеп, сороміцькі слова з ваших уст! Не говоріть неправди одне одному" (Кол. 3: 8-9).

Тільки так зможемо вже тут досвідчити присмак Неба, для якого ми створені, і прийняти рішення піти тим

шляхом, яким нас хоче вести Богородиця.

Молитва: Діво Маріє, що носила Бога в Серці й під Серцем! Ти й сьогодні бажаєш принести Небо в наше життя. Заступайся за всіх, хто живе в темряві, у гріху та розпачі. Особливо просимо Тебе за всіх, хто страждає душею й тілом. Стань їхньою Матір'ю й Заступницею хворих. Нехай відчують вони силу Твого материнського заступництва та близькості. Торкнися Своїм Непорочним Серцем до всіх хворих, зціли всі рани нашої душі й тіла. Молися з нами, як Ти молилася з апостолами, щоб вони отримали силу невідомого їм Святого Духа Божого. Ми хочемо відкрити свої серця натхненню Божого Духа, щоб і ми змогли одягатися в нову людину силою Христового воскресіння. Амінь.

На вас чекає вічність

Ми часто стикаємося з наболілими питаннями, які викликає актуальна ситуація у світі. Нас запитують, що Богородиця в Меджугор'ї говорить про коронавірус, вакцинацію, тести, заворушення й хаос, пов'язані з цим.

Тереза Тажійова

Діва Марія зосереджує наш погляд на вічність. Усе, що Вона говорить нам у посланні на ці дні, – це заклик бути схожими на Неї. Фабріс Хаджадж в одній зі своїх книг розповідає, як художники зображують Успіння Пресвятої Богородиці. Її погляд спрямований в Небо, а під Її ногами змії. Марія не дивиться на змія, Вона дивиться в Небо. Вона перемагає зло, дивлячись в Небеса. Її погляд зосереджений не на боротьбі зі злом, а на Бозі.

Богородиця запрошує нас слідувати за Нею. Попри все, що відбувається навколо, Вона закликає нас зосередити погляд на Небі. Перед нами вічність.

Усе земне минуше. Діва Марія вірно слідувала за Ісусом, Який постійно був зосереджений на найголовнішому – розпізнати, чого бажає Отець і виконати Його волю. Божа Матір жила саме так, а тепер Вона вчить цьому й нас.

Візіонери свідчать, що Богородиця приходить радісною та щасливою, бо Всевишній дозволяє Їй об'являтися нам, Її дітям, таким незвичайним чином. Отець Славко Барбарич часто повторював: «Найсильніше послання Меджугор'я полягає в тому, що тут через Свої об'явлення присутня Діва Марія». На початку об'явлень Вона сказала: «Я прийшла, сказати вам, що

Бог існує». Це не просто інформація. Тисячі паломників можуть свідчити про те, як у Меджугор'є їх торкнулася Божо любов, і разом з Марією вони встали на шлях святості.

Сьогодні Вона повторює нам те, що ми вже неодноразово чули: життя коротке й на вас чекає вічність, не турбуйтеся, про земні речі, але прагніть Неба, Небо буде вашою ціллю.

Відповімо з новою рішучістю в ці дні, прагнімо проживати цей момент у контакті з Богом і любити. Марія не хоче від нас неможливого навіть зараз. Вона показує нам засоби, кажучи: моліться, постіть, розважайте над

Святим Письмом щодня, приступайте до святої Сповіді щомісяця, часто причащайтесь.

Це шлях святості з Марією. Ходіть з Нею, Вона надійно проведе нас і через ці неспокійні часи.

Молитва: Небесний Отче, дякуємо Тобі за те, що Ти, як і раніше, дозволяєш Марії приходити до нас. Маріє, допоможи нам стати святими, які завойовують Небо, в усьому спираючись на Тебе. Допомагай нам не впадати в земні турботи, але невпинно направляй наш погляд до вічності. Ми посвячуємо себе Тобі для здійснення Твоїх планів і намірів з нами і через нас. Амінь.

*“Діти мої, даруйте розарій, рози,
які я настільки люблю. Мої рози – це ваші молитви,
сказані серцем, а не лише відрецитовані устами.*

*Мої рози – це ваші діла молитви,
віри і любові”. (2 грудня 2017)*

РОЗАРІЙ

*“Дітоньки, свідчіть із розарієм
в руці, що ви Мої, й оберіть святість”.*

(25 серпня 2019)

*Розарій, дітоньки, є особливо
дорогий Мені. Через Розарій
відкрийте Мені своє серце –
і Я зможу вам допомогти”.*

(25 серпня 1997)

*“Дітки, моліться Розарій
і розважайте над його таємницями,
тому що й ви у своєму житті проходите
через радощі й скорботи. Таким чином
утілюєте таємниці у своє життя,
бо життя є таємницею доти,
доки не вкладете її в Божі руки”.*

(25 вересня 2019)

Наша наступна
молитовна зустріч
відбудеться
в суботу,
02.09.2021 р.
Цього місяця
будемо молитися
за всіх хворих.

о. Славко Барбарич, OFM (1946 - 2000)

Из книги «Отдай мне свое раненое сердце.
Исповедь: для чего и как?»

Приступаючи до сповіді

Отче, благослови мене, щоб я зміг приступити до святої сповіді з Божої волі та згідно з настановами Святої Церкви!

- Останній раз я сповідався ... (називаємо приблизну дату)
- Потім сповідай гріхи, запитай поради. Слухай усе, що скаже тобі священник. Запам'ятай дану тобі священником покаяння.

Якщо ти не знаєш загально-прийнятої молитви покаяння, укінці можеш помолитися наступними словами:

Небесний Отче, я жалію й каюсь у всьому злі, яке зробив. Я жалію, що чинив опір Твоїй Святій Волі.

Своїми гріхами я поранив себе та інших людей. Я не був дячний Тобі.

Я відрікаюсь від сатани й усіх його діл. Я відрікаюсь від усіх гріхів. Обіцяю завжди докладати зусиль, щоб за допомогою Сили Духа Святого зростати в любові.

Дякую тобі, Отче, що Ти відновляєш мене й робиш здатним творити добро! Дай мені благодать, щоб усім серцем я уникав зла, а прагнув до добра!

Я жалію, що використовував Твою доброту у своїх цілях і через це виключав себе з Твого весільного бенкету. Благослови мене та зціли. Амінь.

Після сповіді

Молитва: Небесний Отче! Дякую Тобі, що Ти через Ісуса Христа оновив мене під час цієї сповіді! Дякую Тобі за радість і мир, який я тепер відчуваю. Дякую Тобі, що я наважився прийти на сповідь. Дякую Тобі, що тепер я можу прийти на Твій весільний бенкет, який Ти приготував з великою любов'ю. Нагодуй мене, голодного. Напій мене, спраглого! Учини мене Своею Любов'ю! Освіти мене, бо я був у темряві. Поверни мене на шлях Твій, який я втратив. Дозволь відтепер радісно жити разом із Тобою!

Молю Тебе про всіх, хто шукає Твою любов і не має сил приступити до Твого столу. Нехай усі люди, примирені й радісні, придуть на

істинний бенкет Любові.

Молю Тебе про всіх, хто не має сил відмовитися від зла. Наверни їх і зроби так, щоб і вони прийшли на Твій бенкет і сіли за стіл. Нехай ніхто не буде вигнаний із цього бенкету, який завдяки Ісусу Христу Ти приготував для всіх Своїх синів і дочок.

Я знову віддаю Тобі своє зранене серце й усі зранені серця, щоб Ти їх оновив. Зроби так, щоб відтепер я завжди був вдячний Тобі, щоб служив Тобі й користувався з повагою Твоїми дарами згідно з Твоєю волею.

Нехай так буде нині й навіки, зі мною і з усіма людьми. Амінь.

Як Бог зцілив наш шлюб

Моє дитинство було досить гарним. Я з багатодітної родини, нас було 5 дітей. Мої батьки були віруючими, виховували нас у релігійному дусі та з любов'ю до Бога. Ми регулярно відвідували Святі Меси, як діти, прийняли всі таїнства. Від тата ми перейняли любов до музики, яка пізніше привела мене до хору та театру. Господь завжди був частиною мого життя. Я почувалася чудово в костелі та з вдячністю ходила співати та виступати в ім'я Господа. Я зростала, вступила до середньої школи й познайомилася з новими людьми. Однак мої шляхи почали відхилятися від віри.

Мені не хотілось ходити в костел. Робила це з обов'язку перед батьками, які мене про це просили. Замість костелу почала ходити зі своїми друзями на дискотеки, у бари, я забула про Ісуса. Я повністю витіснила Його зі свого життя.

У 17 років я познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком. Хоча він був із католицької сім'ї, його ставлення до віри було таким, як у мене. Він також забув про віру в підлітковому віці. Ми пізнали одне одного, закохалися, і з часом прийшли нечисті стосунки, які тривали багато років. Ми сприймали це як належне, адже всі навколо нас так жили й працювали. Нам це здалося природним. Ми обоє навчалися, потім почали працювати, пройшли роки, і десь глибоко в собі я відчувала, що щось не так. Наші батьки страждали, коли

бачили, що ми живемо неодруженими. Наші стосунки були схожі на гусеничну доріжку – повну сварок, які постійно загострювалися.

Після 7 років відносин прийшла криза, яка розділила нас майже на рік. Але наші шляхи знову з'єдналися, ми відчували величезний потяг одне до одного, який, однак, був сильніший за саму щирю любов. Я завагітніла від цієї пристрасті. Під час вагітності мій чоловік указав мені, що не хоче церковного шлюбу, що ми ще є молодими й навіщо нам документи – це просто формальність. Якщо так, то ми зареєструємо шлюб лише в присутності двох свідків. Це були його слова. Жорстокі слова. У тиші в куточку мого серця мені було дуже боляче, ніби він уколів мене в серце. Однак я гордо підняла голову й сказала, що гаразд, я не

буду штовхати його до церковного шлюбу, тому що й він теж повинен цього прагнути. Ні в якому разі не будемо робити весілля тільки тому, що я вагітна!! Цим ми дуже завдали болю і нашим батькам, і собі. Моя пиха й гординя були сильнішими.

У нас народилася прекрасна дівчинка Леа. Мій чоловік був захоплений своєю роботою, він працював самозайнятим автослюсарем, тому ми бачилися лише ввечері. Я часто була сама з донькою. Іноді мені здавалося, що він забуває, що в нього вдома є дочка. Він продовжував жити своїм вільним життям з друзями та компанією, виходячи з ними на вихідні, на вечірки та заходи. Ми були далеко в його шкалі пріоритетів, я відчувала, що йому байдуже до нас.

Я страждала, тому що бачила сім'ї, які проводили час разом, як чоловік піклується про них, як вони можуть співжити разом, а в нас це просто не виходило. Я досі не розуміла, де проблема. Я все більше хвилювалася, упадала в смуток і депресію. Намагалася пояснити йому це, але марно. Він не був готовий змінити свого способу життя. З того великого терпіння почалася депресія, нічні тривоги та проблеми зі здоров'ям. Я почала в'янути – тілесно і духовно. Шукала допомоги. Пробувала езотерику, відвідувала будь-кого, хто б зміг допомогти мені вийти з депресії. Нічого не допомагало. У мене не вистачило мужності увійти до церкви, тому що я відчувала себе нечистою і, звичайно, навіть не могла приступити до Святого Причастя. Мені було страшно зізнатися у сповіді про те, як живу. Я відчувала, що туди не належу, і мені нема чого там шукати, що я нечиста й негідна Бога.

Мені абсолютно не спадало на думку звернутися до Того, Хто єдиний міг мені допомогти, Хто єдиний міг би полегшити мої страждання. Але це, мабуть, був мій тернистий шлях, яким я мусила пройти. Сьогодні дивлюся на це абсолютно по-іншому, без болю та з вдячністю. Господь постійно пильнував мене. Він покликав мене завдяки нашій доньці, яка мала розпочати підготовку до першого Святого Причастя. У серці я відчувала, що так більше продовжуватись не може, що я не справляюсь, що хочу знову наблизитися до Господа з чистим серцем і знанням того, що я можу пишатися тим, що я католичка й більше не хочу завдавати болю своїм батькам ані собі. Мені вдалося переконати чоловіка, що ми повинні укласти таїнство шлюбу, інакше наше

життя ніколи не зміниться. Я благала його зробити це для нашої дочки.

Не знаю, що сталося, але через 10 років він погодився, що шлюб буде в костелі. Проте це був величезний бій. За кілька днів до весілля чоловік був нестерпним. Ми сперечалися день за днем. Його все турбувало, він переживав величезний стрес і напругу. Були моменти, коли я плакала, що більше не можу. Церемонія була запланована в моєму рідному костелі, свято було чудове. Це був найкращий день у моєму житті, але не через мою сукню та веселощі, це теж було чудово, а через один момент у костелі. Після сповіді та Святого Причастя я заплакала від щастя і, прикувши погляд до Ісуса на хресті, просила в Нього прощення за те, що це зайняло так багато часу, що я так сильно Його образила й мучила, Мого найдорожчого й улюбленого Отця.

Після весілля все почало змінюватися, але це зайняло більше часу. Кожну неділю ми з донькою ходили до костелу, проте самі. Мій чоловік не мав потреби йти з нами, і коли ми його кликали, він часто говорив, що зайнятий і втомлений. Адже до церкви ходять лише старі бабусі. Мені було дуже шкода. Під час Святої Меси я часто просила Богородицю, щоб мій чоловік повернувся, щоб відчув те, що я відчуваю у своєму серці. Я дуже прагнула, щоб мивсі троє були в костелі. Ненав'язливо почала розповідати йому про чуда та об'явлення Діви Марії в Меджугор'ї.

Не знаю, що сталося, але настав день, коли мій чоловік сказав мені, що в неділю піде з нами до костелу. Я була шокована. Застала його, як читав про

Меджугор'є, а пізніше, побачивши, як ми з донькою ввечері молимося Розарій, він прийшов до нас, щоб ми його теж навчили. Не можу описати словами цієї радості. Цього просто неможливо описати. Чоловік мінявся з дня на день. Він перестав нервувати, почав приходити додому раніше з роботи, і ми почали багато говорити про віру. У нас запанував мир. Ми почали проводити багато часу разом, відійшли депресія, страхи й навіть наші часті сварки вдома. Він замовив Біблію, і тепер це для нього найцінніша книга, яку ми маємо вдома. Щовечора ми молимося Розарій до Богородиці, і я зі сльозами на очах, у німому подиві дякую Діви Марії та дорогому Отцеві за те, що вони не забули мене, за їхні милосердя та любов. 16 серпня 2019 року ми завершили 33-денну підготовку до посвяти Пресвятій Трійці через Діву Марію. Благословення цього дня змінило наше життя, і ми більше не хочемо жити без цієї безумовної любові.

Якби я могла, кричала б до всього світу, до всіх молодих людей, які вважають, що їм не потрібен шлюб, наскільки вони не праві, що їм не допоможе ні психолог, ні езотерик, ніхто, лише наші Мати і Батько. Вони завжди готові втішити нас і подарувати нам любов. Вони завжди піднімають нас із землі, коли ми падаємо.

З вдячності до Богородиці, моєї Матері, я розповім якомога більшої кількості молодих людей про милосердну Божу любов. У ці важкі часи чистота сім'ї – найдорожчий скарб.

Моніка та Петьо

33-х денна підготовка

ДО ПОСВЯТИ СЕБЕ ІСУСУ ЧЕРЕЗ РУКИ МАРІЇ

Дорогі друзі!

*Із 5 листопада 2021 року
розпочинаємо 33-х денну
підготовку до посвяти себе
Ісусу через руки Марії і
закінчуємо 8 грудня 2021
року в Урочистість
Непорочного Зачаття
Пресвятої Діви Марії.*

*Запрошуйте своїх друзів,
знайомих.*

*Більше інформації
знайдете на сайті:
www.svitlomariji.com.ua*

СПІЛЬНОТА "СВІТЛО МАРІЇ" - приватне об'єднання вірних. Члени спільноти хочуть через наслідування життя Богородиці приносити Світло - Ісуса - сучасному світові, молитися та жертвувати за здійснення Божих планів спасіння через Богородицю - у цей час. Більше інформації:

www.svitlomariji.com.ua

МОЛИТОВНІ ГРУПИ - зазвичай зустрічаються раз на тиждень на молитву Розарію в наміреннях Богородиці й за потреби ближніх, роздумують над Словом Божим, посвячуються Непорочному Серцю Діви Марії.

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати діяльність спільноти "Світло Марії", це можна зробити переказом на рахунок:

Назва отримувача: **SVETLO MÁRIINO**,
п. о. Банк: **Slovenská sporiteľňa**
(Erste Group bank)

Номер рахунку: **5058517603/0900**
IBAN: **Sk5409000000005058517603**
BIC/SWIFT: **GIBASKBX**
IČO: **45743304**

Згідно з декретом папи Урбана VIII і постановою II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного визнання Церкви, якій повністю підкоряється. Такі слова, як "об'явлення", "чудо", "послання" і т.д., уживаються в газеті в значенні особистого свідчення.

Бог винагородить!